

Cum Festivalul își dorește să fie o punte peste mări și țări, nu pot lipsi de pe afiș spectacole invitate din Australia (ce aduce prin „Company B” *Opera de trei parale* a lui Brecht în regia lui Benedict Andrews și a lui Alan John), ori din America de Nord și de Sud. Prezențe inedite sunt cele ale unor trupe din Bolivia, Mexic, Uruguay sau Venezuela (ca să menționăm doar câteva dintre țările latino-americane prezente), ori bogata ofertă (mai bine de 40 de spectacole) a chiar țării-gazdă, Columbia.

Dorința ce mă urmărește de când am început să mă documentez asupra acestui festival este ca la ediția următoare, cea din 2006 (jubiliară, de altfel), să fie prezent măcar unul dintre redactorii sau colaboratorii revistei noastre, la această mare sărbătoare a teatrului care poartă numele de **Festivalul Ibero-american de Teatru** de la Bogota.

Festival alternativ al artelor scenice

De ceva timp în urmă, Madridul s-a transformat, alături de Paris, Londra, Berlin, Milano, într-unul dintre centrele culturale europene importante din punctul de vedere al ofertei extrem de generoase, al abundenței de festivaluri teatrale, de expoziții, de reprezentații ale companiilor faimoase în lume, ale numelor sonore înscrise pe afișul Teatrului Regal ori ale celor ce dirijează de la pupitrul Auditoriului Național... Între 26 ianuarie și 29 februarie a.c., Consiliul de Cultură al Comunității Madrid, împreună cu Primăria, a organizat cea de-a patra ediție a Festivalului *Scena contemporană – Festival alternativ al artelor scenice* (bugetul alocat evenimentului se ridică la 450.000 de euro). În 33 de zile de maraton artistic, cu un afiș ce conține 62 de titluri de spectacole (38 spaniole și 19 internaționale), în total 157 de reprezentații, festivalul încearcă să descopere artiști cu un stil propriu, ce realizează spectacole novatoare care cu greu și-ar găsi locul în repertoriul unui teatru guvernat de principii comerciale. *Scena contemporană* propune o gură de aer proaspăt și nonconformist într-o lume contaminată de televiziune, musical sau superproducție cinematografică americană.

De origine africană și dedicată marilor cauze ale Continentului Negru, Julie Dossavi prezintă, alături de compania *Les Géographes* (fondată în 1992), spectacolul *Go*, un amestec de sonorități africane și hindi cu muzică house, tehno și reggae. Muză a faimoșilor desenatori Nina Ricci și Yoshiki Hishinuma, Dossavi prezintă o combinație fericită de feminitate și forță scenică, ce transformă dansul într-o sărbătoare a mișcării și a ritmurilor inedite. Din colțul opus al lumii (cel puțin din punct de vedere termic) – adică Islanda, este invitată în festival Erna Omarsdottir. Balerină și coregrafă totodată (la rândul ei muza unui alt mare creator – Jan Fabre), Erna Omarsdottir prezintă spectacolul *IBM-1401, A User's Manual*, bazat pe istoria apariției primului calculator în Islanda în anul 1964. Muzica, semnată de Johann Johannsson – unul dintre compozitorii contemporani islandezi cei mai faimoși – este interpretată în direct de un laptop și de o orgă electronică, având puternică influență tradițională islandeză. Trupa britanică *Pacitti Company* prezintă un studiu al sunetului numit *Audiology*. Spectacolul, se spune, extrem de puternic din punct de vedere vizual și fizic, este interpretat de cinci actori ce combină dansul cu teatrul printr-un limbaj gestual propriu și prin muzică, recreând scenic spiritul novator al lui Bob Wilson. Printre atâtea titluri de spectacole ce aduc în prim-plan mișcarea și dansul, sonoritatea și muzica, se poate crede că

textul de teatru este complet dat uitării. Și, totuși, nu. Mexicanul Ruben Ortiz prezintă un text de Peter Handke, numit *Autoconfesiune*, în care un actor, în continuu dialog cu publicul, se raportează la viață și univers prin intermediul întrebărilor și răspunsurilor; un spectacol ce încearcă să recupereze atmosfera de comuniune și de ceremonial a actului teatral. Kathakali, No, Kabuki, teatru din Bali, sunt stiluri ce se regăsesc exprimate în spectacolele lui Ander Lipus, creator de origine bască ce, după ani petrecuți în India și Japonia, a înființat în Bilbao, în 1998, „Fabrica de Teatru Imaginar“. *Yuri Sam* se numește spectacolul prezentat pe *Scena Contemporană*. *Yuri Sam* semnifică spiritul șamanului – ritual, orăție, păcat, viață, moarte – totul e rugăciune și incantație într-un limbaj arhaic.

Probabil că cea mai bună caracterizare a Festivalului este cea a directorului său, Mateo Feijoo, regizor spaniol consacrat datorită propunerilor „riscante“ prezentate în spectacolele sale: „Dorim să dezvelim tipuri de expresie personală prin care fiecare companie să riște și să parieze știindu-se originală și apărându-și un stil propriu. Am căutat un teatru ce poartă marca unui stil și a unei personalități. Doar așa putem aștepta inovația. Credem, ca și Dreyer, că stilul este cel ce ne permite să vorbim despre opera de artă....“

Irina IONESCU

Odin – 40 de ani de teatru-laborator

Pentru aniversarea programată să aibă loc în lunile septembrie–octombrie 2004, **Odin Teatret** pregătește în colaborare cu *Centrul de studii teatrale, Universitatea din Århus* (Danemarca), *Gran Teater for Dans și Kulturhus* (Århus) o impresionantă serie de evenimente destinate atât publicului larg, dar mai ales specialiștilor, fie ei actori, dansatori, studenți sau critici de teatru, profesori, cercetători.

Programul, anunțat încă de la începutul anului, cuprinde spectacole, workshopuri, demonstrații prezentate sau conduse de Udi Grudi (Brazilia), Wu Hsing-Kuo (Taiwan), Ghennadi Bogdanov (Rusia), Ferghana Qasimova (Azerbaidjan), compania *The Song of the Goat* (Polonia), *Théâtre du Mouvement* (Franța).

60 de invitați din Cuba, Danemarca, Franța, Germania, Italia, Polonia, Spania, Statele Unite ale Americii, vor încerca să răspundă, prin intermediul unor lucrări și intervenții de specialitate, la întrebarea **De ce un teatru-laborator?** Conform programului, discuțiile vor fi deschise de **Eugenio Barba**, care va exemplifica și prin scurte prezentări sau înregistrări video tradiția *laboratorului* în teatru: de la Stanislavski, Meyerhold, Copeau, Decroux, Brook, Grotowski, până la Richard Schechner și *Le Théâtre du Soleil*. Nu vor lipsi nici informațiile despre istoria subterană a teatrelor-laborator, istorie prezentată de Nicola Savarese și Lluís Masgrau, teme mai generale, precum identitate profesională și interculturalism în teatru, sau cele strict legate de performanța lui Barba, care conduce de 40 de ani, la Holstebro, unul dintre cele mai importante teatre ale lumii.

George Banu este – de asemenea – invitat să participe la aniversarea *Teatrului Odin*, și să prezinte audienței lucrări despre Peter Brook și, în colaborare cu Béatrice Pican-Vallin, despre *Le Théâtre du Soleil*.